

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [Länk].

Beslut i ärende 485/2008/(IG)(IP)PB - Felaktig granskning av ett överklagande

Beslut

Ärende 485/2008/(IG)(IP)PB - Undersökning inledd den 07/04/2008 - Beslut den 16/12/2010

Klagomålet ingavs av en italiensk forskare som inte var nöjd med behandlingen av hans överklagande av ett beslut att avslå hans forskningsförslag. Det gällde en av de första förslagsinfordringarna från Europeiska forskningsrådet (EFR). EFR startades så sent som 2007 och kommissionen fortsatte att utföra vissa av forskningsrådets uppgifter under lång tid. När det gällde ombudsmannens undersökning av detta ärende var kommissionen den relevanta institutionen, närmare bestämt kommissionens generaldirektorat för forskning.

Den klagandes huvudinvändning var att den överklagandenämnden som han skickade sitt överklagande till underlät att ta upp vissa av hans huvudargument. Han ansåg framför allt att överklagandenämnden inte hade tagit upp hans argument att granskarna hade tillämpat vissa kriterier felaktigt eller tillämpat fel kriterier.

Ombudsmannen ansåg att den klagandes påståenden var motiverade. Han lämnade därför en kritisk anmärkning i detta hänseende. Ombudsmannen konstaterade sammanfattningsvis att överklagandenämnden hade tillämpat en strategi som var för inskränkt och som i huvudsak ledde till att man bortsåg från den viktiga frågan om det förelåg en bristande överensstämmelse mellan kriterierna och den konkreta utvärderingen i den klagandes fall.

Trots detta utfärdade ombudsmannen en ytterligare anmärkning i vilken han framhöll kommissionens väl genomförda behandling av ett antal forskningsansökningar på ett sätt som gick långt utöver vad som krävdes enligt det förfarande som ärendet gällde. Han välkomnade också att de sökande fick tillgång till de oberoende granskarnas individuella utvärderingar enligt det nya förfarandet. Detta innebar en viktig ny standard för öppenhet i samband med EU:s förslagsinfordringar, något som ombudsmannen välkomnade.

Bakgrunden till klagomålet

1. Detta klagomål handlar om en italiensk forskare som var missnöjd med hur Europeiska forskningsrådet (ERC), ett av EU:s genomförandeorgan, hanterade hans överklagande av ett beslut att avslå hans forskningsförslag.
2. Efter en inledande bedömning informerade EFR klaganden om att hans förslag hade avslagits. Klaganden lämnade in ett överklagande (en begäran om omprövning) i enlighet med det formella prövningsförfarandet. Efter påminnelser och svar på dessa informerade EFR klaganden om att hans överklagande inte var framgångsrikt.
3. Klaganden vände sig till Europeiska ombudsmannen och framförde påståendena nedan.
4. För att förstå det aktuella fallet är det viktigt att veta att EFR inrättades först 2007 och att kommissionen fortsatte att utföra vissa av byråns huvuduppgifter under en betydande tidsperiod. För ombudsmannens granskning i detta fall är den relevanta institutionen kommissionen, närmare bestämt kommissionens generaldirektorat för forskning. Ombudsmannens beslut hänvisar dock också till Europeiska forskningsrådet på flera ställen, eftersom en stor del av korrespondensen formellt utbyttes med detta organ.

Föremålet för utredningen

5. Ombudsmannen inledde en undersökning av följande påståenden och påståenden:

Anklagelser:

- (1) Beslutet om klagandens överklagande var sent, mot bakgrund av EFR:s löfte om att avsluta processen i början av september, vilket ledde till att klaganden ådrog sig ytterligare kostnader.
- (2) I skrivelsen där klaganden informerades om resultatet av överklagandeförfarandet bemöttes inte klagandens särskilda argument i överklagandet, nämligen följande:
 - a) Granskare 3 gjorde ett misstag genom att tillämpa ett kriterium i förhållande till de sökandes *erfarenhet* som gruppleddare. och
 - b) Granskare 3 tillämpade striktare normer för "*kvaliteten på det föreslagna forskningsprojektet*" och dess "*metod*" än de som anges i ansökningsomgången och EFR:s vägledning för sökande, särskilt genom att hänvisa till att klagandens projekt inte var tillräckligt "*exakt*" och "*väldefinierad*", trots att de sökande endast var skyldiga att lämna en "*kort beskrivning*" av vetenskapliga och tekniska aspekter av projektförslaget.

Anspraak:

Klaganden bör få ersättning för de extra kostnader som han ådrog sig under förseningsperioden för resultatet av sitt överklagande, dvs. från början av september till den 27 november 2007.

Utredningen

6. Den 7 april 2008 bad ombudsmannen Europeiska kommissionen att avge ett yttrande om klagomålet. Kommissionen avgav sitt yttrande den 9 juli 2008. Yttrandet översändes till klaganden, som inkom med sina synpunkter den 25 augusti 2008.

Ombudsmannens analys och slutsatser

A. Påstående om försening och därmed sammanhängande anspråk

Argument som lagts fram för ombudsmannen

7. Klaganden hävdade att med hänsyn till EFR:s löfte om att avsluta processen i början av september var beslutet om klagandens överklagande försenat, vilket medförde ytterligare kostnader för honom. Han yrkade att han skulle få ersättning för de extra kostnader som han ådrog sig på grund av förseningen som varade från början av september till den 27 november 2007. Dessa extra kostnader berodde på behovet av att hålla sig fysiskt nära den plats där en eventuell fortsättning av utvärderingsförfarandet skulle äga rum, om begäran om prövning skulle visa sig vara framgångsrik. Båda frågorna kommer att behandlas tillsammans i följande punkter.

8. I sitt yttrande noterade kommissionen att den mottog klagandens begäran om prövning den 8 augusti 2007. Ett mottagningsbevis skickades den 9 augusti 2007. Det slutliga resultatet av prövningsförfarandet meddelades klaganden den 27 november 2007.

9. Kommissionen medgav att handläggningen av överklagandet hade försenats. I sitt yttrande bad kommissionen klaganden om ursäkt för denna försening. Den påpekade att förseningen berodde på det stora antalet begäranden om prövning och den grundlighet med vilken prövningskommittén granskade varje begäran.

10. När det gäller det specifika innehållet i påståendet och påståendet i fråga påpekade kommissionen följande:

a) Mottagningsbeviset innehöll en reservation om det datum då resultaten av prövningsförfarandet skulle vara tillgängliga: "...och förväntas bli tillgängliga i början av september 2007". Kommissionen fann inte att detta kunde anses utgöra ett fast åtagande.

b) Det förekom en omfattande skriftväxling mellan kommissionen och klaganden under mellantiden. Kommissionens skrivelse av den 7 september 2007 var särskilt relevant. Den informerade tydligt klaganden om att om prövningskommittén beslutade att hans förslag skulle omprövas, och om hans förslag därefter bibehölls för den andra etappen, skulle standardtidsfristen för den andra etappen (17 september 2007) inte gälla. Den klargjorde också att sökanden skulle underrättas så snart prövningskommittén hade fattat ett beslut.

11. Klaganden var därför alltid medveten om både prövningsförfarandets status (dvs. att det var försenat) och osäkerheten kring resultatet. Kommissionen har inte vid något tillfälle väckt några förväntningar om dess positiva resultat.

12. I sina synpunkter vidhöll klaganden sin ståndpunkt.

Ombudsmannens bedömning

13. Förevarande del av målet aktualiserar två frågor. Den första frågan avser huruvida en försening *har inträffat* och den andra frågan avser de möjliga *konsekvenserna* av en sådan försening.

14. När det gäller den första frågan medgav kommissionen till fullo att en försening hade inträffat och förklarade skälen till detta. Kommissionen bad också klaganden om ursäkt för förseningen. Ombudsmannen anser därför att denna fråga har klargjorts och behandlats på ett tillfredsställande sätt och att inga ytterligare undersökningar är nödvändiga.

15. När det gäller den andra frågan delar ombudsmannen kommissionens uppfattning som beskrivs ovan. I fall som det förevarande kan ekonomisk ersättning endast betalas ut om administrationens åtgärder har föranlett den berörda personen att hysa relevanta berättigade eller rimliga förväntningar, eller om det finns tvingande skälighetshänsyn. Efter att ha granskat korrespondensen mellan klaganden och kommissionen i detta ärende anser ombudsmannen inte att kommissionen föranledde klaganden att stanna fysiskt nära den plats där omprövningsförfarandet ägde rum eller, om begäran om gottgörelse visade sig vara framgångsrik, den plats där förslaget skulle fortsätta. Det finns inte heller några uppgifter som tyder på att prövningsförfarandets art, eller det sätt på vilket detta förfarande presenterades för sökandena i allmänhet, rimligen skulle kunna föranleda en sökande att hysa förväntningar om att sådana kostnader skulle ersättas vid förseningar. Mot bakgrund av det ovan anförda anser ombudsmannen att talan inte kan bifallas.

B. Påstått otillräckligt svar på begäran om gottgörelse

Argument som lagts fram för ombudsmannen

16. Klaganden hävdade att resultatet av prövningsförfarandet inte gav något svar på de

specifika argument som han hade framfört i sitt överklagande. De särskilda argumenten var sammanfattningsvis följande:

a) Granskare 3 gjorde ett misstag genom att tillämpa ett kriterium i förhållande till de sökandes *erfarenhet* som gruppleddare. och

b) Granskare 3 tillämpade striktare normer för "*kvaliteten på det föreslagna forskningsprojektet*" och dess "*metod*" än de som anges i ansökningsomgången och EFR:s vägledning för sökande, särskilt genom att hänvisa till att klagandens projekt inte var tillräckligt "*exakt*" och "*väldefinierad*", trots att de sökande endast var skyldiga att lämna en "*kort beskrivning*" av vetenskapliga och tekniska aspekter av projektförslaget.

17. I överklagandet angav klaganden för det första att granskare 3 stred mot principerna för ansökningsomgången, såsom de anges i EFR:s vägledning för sökande. Klaganden noterade att granskare 3:s synpunkter gäller 1) *huvudutredarens potential* att vara gruppleddare och 2) kvaliteten på *det föreslagna forskningsprojektet*. Klaganden kommenterade dessa två aspekter.

Den första aspekten:

18. När det gäller *huvudutredarens potential* att vara en gruppleddare uppgav granskare 3 att det *inte är klart att han i detta skede förvärvat alla nödvändiga färdigheter för att vara ledare i ett krävande projekt*. Klaganden noterade att det i EFR:s vägledning för sökande anges att syftet med EFR:s system för startbidrag för oberoende forskning är att ge tillräckligt stöd till forskare i det skede då de avser att inrätta ... sin första oberoende forskargrupp. Klaganden noterade också att det i EFR:s vägledning för sökande anges att "forskare som ansöker om EFR:s startbidrag måste kunna visa sin potential att bli oberoende forskningsledare". Klaganden drog därför slutsatsen att det inte krävdes att sökanden *redan hade* förvärvat alla nödvändiga färdigheter för att vara en ledare för att kunna komma i fråga. Klaganden noterade också att det i EFR:s vägledning för sökande anges att *huvudforskaren för att vara berättigad till bidrag måste befinna sig i det skede där han eller hon etablerar oberoende (dvs. börjar ... sin första forskargrupp ...)*.

19. Klaganden noterade också att EFR:s *bidragssystem för avancerade forskare syftar till att ge stöd till "forskningsprojekt som genomförs av ledande utredare"* och kompletterar EFR:s startbidragssystem genom att rikta in sig på forskare som *redan har etablerat sig som oberoende forskningsledare ...* Klaganden drog slutsatsen att en sökande som redan har förvärvat alla nödvändiga färdigheter för att vara ledare (såsom anges i granskarens rapport 3) bör ansöka om EFR:s bidragssystem för avancerade forskare i stället för EFR:s startbidragssystem.

20. Sammanfattningsvis hävdade klaganden att granskare 3 gjorde fel genom att tillämpa ett kriterium som rör de sökandes *erfarenhet* som gruppleddare och att överprövningsorganet gjorde fel genom att inte ge en specifik förklaring till detta argument, vilket klaganden framförde i sitt överklagande.

21. När det gäller "kvaliteten på det föreslagna forskningsprojektet" noterade klaganden att granskare 3 uppgav att "förslaget är intressant men att det inte på ett övertygande sätt visar ett exakt, väldefinierat och originellt projekt. Förhållandet mellan självenergier och mer allmänt vertexkorrigeringar med tvärsnitt är säkert känt. Förhållandet till de föreslagna experimentella mängderna, särskilt med system som har icke-triviala order som en nodalvätska i High-Tc-supraleddare, är inte uppenbart. (understrykning tillagd)

22. I EFR:s vägledning för sökande angavs dessutom att en av de viktigaste komponenterna i ansökan var en "kort beskrivning av de vetenskapliga och tekniska aspekterna av projektförslaget". I vägledningen för sökande angavs också att "den information som lämnas bör vara tillräckligt omfattande". Klaganden drog slutsatsen att en tillräckligt omfattande kort beskrivning inte kan vara exakt och väldefinierad samtidigt. Klaganden hävdade därför att granskare 3 inte uppfyllde villkoren i inbjudan genom att hänvisa till att hans projekt inte var tillräckligt exakt och väldefinierat.

23. Klaganden noterade också att EFR:s vägledning för sökande innehöll strikta krav på storlek, layout och format för ansökningarna. Utan möjlighet att skriva formler och bifoga tomter, ritningar och grafik för att uppfylla de stränga kraven fanns det ingen möjlighet till en fördjupad diskussion om de "relationer" som nämns i granskare 3: s rapport.

24. Klaganden betonade att EFR:s vägledning för sökande tilldelade – för "beskrivningen av projektets mål och vetenskapliga och tekniska innehåll" – fyra sidor i steg 1 och tio sidor i steg 2. Klaganden drog slutsatsen att de sökande var skyldiga att "på ett övertygande sätt visa upp ett exakt, väldefinierat och originellt projekt" och ingående diskutera de "förbindelser" som nämns i rapporten från granskare 3. Detta måste ske i steg 2 i inlämnandet av förslaget, inte i steg 1. Klaganden påpekade också att följande angavs i EFR:s vägledning för sökande: " *etapp 2: Beskriv den föreslagna metoden i detalj ... inklusive eventuella nya eller okonventionella aspekter.* Klaganden drog slutsatsen att de "inte uppenbara förhållanden" som nämns av granskare 3 måste/borde ha diskuterats i steg 2 i stället för i steg 1.

25. Klaganden betonade också att utvärderingskriteriet "metod" i steg 1 krävde att den "beskrivna vetenskapliga metoden skulle vara genomförbar", medan den föreslagna forskningsmetoden i steg 2 skulle vara heltäckande och lämplig. Klaganden drog slutsatsen att detta visade att behovet av att "på ett övertygande sätt visa ett exakt, väldefinierat och originellt projekt" tillsammans med en ingående diskussion om "förbindelserna", som nämndes i granskarens rapport 3, krävdes i steg 2.

26. Slutligen noterade klaganden att av de fyra översyner som han mottog var endast en ogynnsam. I EFR:s vägledning för sökande angavs att den övergripande poängsättningen av förslaget skulle baseras på de kombinerade resultaten från alla granskare. Klaganden hävdade dock att granskare 3:s rapport överväldigade de andra granskarnas rapporter.

27. I sitt yttrande lämnade kommissionen följande bakgrundsinformation, som är viktig för granskningen och förståelsen av ärendet.

28. Klagandens förslag lämnades in som svar på den allra första ansökningsomgången för det särskilda programmet Ideas i Europeiska unionens sjunde ramprogram. Inom ramen för ansökningsomgången (ERC-2007-StG), som omfattar "Europeiska forskningsrådets (ERC) startbidrag (StG)", lämnades totalt 9167 förslag in. Europeiska forskningsrådet förväntade sig ursprungligen en övre arbetsberäkning på 3 000 förslag. Kommissionen förklarade att EFR-förslag lämnas in av en ansvarig forskare, med stöd av en värdorganisation, som åtog sig att anlita den ansvarige forskaren om förslaget godkänns. Den klagande var en sådan ansvarig utredare.

29. Trots överbelastningen av arbetet till följd av det stora antalet förslag slutfördes utvärderingen av förslagen i tid. Vissa förfaranden har dock försenats. Detta gällde särskilt det prövningsförfarande som klaganden deltog i.

30. Utvärderingsprocessen styrdes av ERC:s regler för inlämning av förslag och de därmed sammanhängande förfaranden för utvärdering, urval och tilldelning som är relevanta för det särskilda programmet Ideas (nedan kallade reglerna).

31. Av de 9 167 förslagen uppmanades 559 sökande att utarbeta ett förslag i den andra etappen och lämna in det senast den 17 september 2007. Totalt 8 235 förslag avslogs på rekommendation av utvärderingsexperterna. Återstoden avvisades på grund av stödberättigande. Sökandena informerades av EFR genom en skrivelse.

32. I EFR:s utvärderingsprocess ansvarar paneler av forskare på hög nivå för de slutliga rekommendationerna för varje förslag. De grundar sin ståndpunkt på skriftliga bedömningar från oberoende granskare. Ett särdrag hos EFR:s utvärderingsrapporter är att de innehåller detaljerade kommentarer från varje enskild granskare. Detta val gjordes av öppenhetsskäl och med hänsyn till att meningsskiljaktigheter är legitima i bedömningarna. Kommissionen anser att dessa detaljerade uppgifter är användbara för de sökande. Det är dock viktigt att komma ihåg att EFR:s utvärderingspaneler gör sina rekommendationer gemensamt.

33. De 8235 förslag som avslogs i det första skedet (inklusive förslag som inte ansågs vara stödberättigande) gav upphov till 245 giltiga begäranden om prövning (3 %). Den klagandes begäran hör till denna kategori. Förfarandet för prövning genomfördes i enlighet med bestämmelserna och omfattade en kommitté bestående av sex tjänstemän som leddes av en tillförordnad direktör för kommissionens generaldirektorat för forskning. Varje begäran om prövning var föremål för en individuell och ingående prövning av sakförhållandena.

34. Enligt reglerna undersöker prövningsförfarandet utvärderingsprocessen och dess eventuella brister. I prövningsförfarandet granskas inte frågor om vetenskaplig bedömning eller meningsskiljaktigheter mellan granskare. För de 150 sökande som begärde prövning på grund av att de inte instämde i de enskilda granskarnas eller panelens vetenskapliga bedömning, kontrollerade prövningskommittén följaktligen endast huruvida granskaren i fråga hade lämplig vetenskaplig expertis och avslög i så fall begäran om prövning. Klagandens begäran om prövning ingick bland dessa 150 ärenden.

35. Granskarna och panelerna genomförde däremot ytterligare granskningar och till och med omvärderade fall där det fanns bevisade eller trovärdiga förfarandefel. Exempel på sådana fel är när granskarna förväxlade förslag eller lämnade synpunkter som uppenbarligen inte var kopplade till det granskade förslaget. Till följd av detta tillvägagångssätt omprövades femton förslag och en sökande uppmanades att lämna in ett förslag till den andra etappen av utvärderingen.

36. När det gäller de specifika påståendena i detta ärende uppgav kommissionen att den inte höll med klaganden om att hans specifika argument inte beaktades tillräckligt i prövningsförfarandet. Kommissionen gjorde följande påpekanden.

37. Efter en grundlig undersökning drog prövningskommittén slutsatsen att de bedömningar som gjorts av granskare 3 var "lagliga *ur vetenskaplig synvinkel*" och att granskare 3 inte gjorde några sakfel eller förfarandefel. Kommittén bekräftade att utvärderingen hade genomförts korrekt i enlighet med reglerna. Kommissionen ansåg därför att kommittén hade agerat i enlighet med sitt uppdrag.

38. Kommissionen har lagt till följande punkter:

39. Det är inte sant, som klaganden hävdar, att utvärderingsresultatet var "överväldigat" (dvs. i första hand fastställt) av granskarens synpunkter. Synpunkterna från de andra granskarna var mer positiva, men endast måttliga. Förslaget fick inte tillräckligt övergripande stöd för att tillhöra de 559 utvalda av de 9167 inlämnade förslagen.

40. Sidbegränsningar gäller lika för alla sökande. De är en normal del av processen [1].

41. Granskare 3 har vid tillämpningen av de här aktuella kriterierna inte gjort sig skyldig till några förfarande- eller sakfel genom att ange följande: Det är inte klart att han [det vill säga klaganden] i detta skede *har förvärvat all den kompetens som krävs för att leda ett krävande projekt*. Även om det är sant att sökande till EFR:s startbidrag endast har två till nio års forskningserfarenhet efter doktorsexamen, måste de ändå ha de egenskaper som krävs för att leda ett startbidragsprojekt i framkant av vetenskapen. I detta sammanhang tog granskaren 3 i sina kommentarer upp utvärderingskriterierna på ett korrekt sätt och återspeglade användningen av vetenskaplig bedömning.

42. I sina synpunkter vidhöll klaganden sitt påstående. Han betonade att han aldrig hade för avsikt att överklaga den vetenskapliga bedömningen från panelen av granskare, utan snarare ville ta itu med vad han såg som ett förfarandefel. Han uppgav att kommissionens yttrande innehöll viss användbar information, men ansåg ändå att beslutet om hans överklagande kunde ha varit mer detaljerat.

Ombudsmannens bedömning

43. Innan ombudsmannen granskar de särskilda omständigheterna och argumenten i detta

ärende anser han att det är lämpligt och ändamålsenligt att ta upp några av de historiska eller allmänna punkter som kommissionen tog upp i sitt yttrande. Detta kommer att bidra till en bättre förståelse av sammanhanget och ge en användbar bakgrund för framtida granskningar av EFR:s förfaranden för urval av forskningsförslag. Detta förefaller dessutom vara i linje med en av klagandens önskemål, nämligen att bidra till att förbättra EFR:s förfaranden [2].

44. För det första vill ombudsmannen erkänna att Europeiska forskningsrådet och kommissionen har behandlat ett mycket stort antal ansökningar som lämnats in som svar på denna ansökningsomgång. Enligt kommissionens uppfattning var antalet inkomna ansökningar (över nio tusen) tre gånger högre än det faktiska antalet som förväntades. Det är mycket tillfredsställande att notera att denna mängd arbete på det hela taget hanterades på ett lämpligt sätt och i rätt tid. Mer allmänt anser ombudsmannen att det stora antalet ansökningar ger uttryck för ett betydande förtroende för EU:s förfaranden för hantering av sådana ansökningar. Olika positiva aspekter av förfarandena, varav två belyses nedan, bidrar säkerligen till att stärka detta förtroende och EU:s förmåga att främja god forskning. Faktum är att de positiva inslag som lyfts fram nedan verkar gå hand i hand med GD Forsknings nuvarande mål att förbättra sina förbindelser med forskare [3].

45. Ombudsmannen noterar särskilt att förfarandena i fråga på ett viktigt sätt förbättrar öppenhetsnormerna. Som kommissionen själv påpekade i sitt yttrande är ett särdrag hos EFR:s utvärderingar att de innehåller en detaljerad sammanfattning av *varje enskild granskare* och att detta val gjordes av öppenhetsskäl och för att erkänna det faktum att meningsskiljaktigheter är legitima. Ombudsmannen noterar att kommissionen inte tycks begränsa detta resonemang till vetenskapliga utvärderingar, och det finns verkligen inga skäl till att så skulle vara fallet. EFR:s utvärderingar kan därför anses utgöra en viktig ny standard för insyn i utvärderingen av EU:s ansökningsomgångar. Ombudsmannen välkomnar denna utveckling.

46. Med tanke på att den ovannämnda öppenhetsaspekten är ny är det inte förvånande att det med facit i hand är möjligt att identifiera vissa ytterligare åtgärder som med fördel skulle ha kunnat införas som komplement till denna positiva utveckling. Det kunde t.ex. ha varit lämpligt att utfärda mer exakta instruktioner till granskarna. och det kunde ha varit till hjälp att inkludera en förklarande not till de sökande om arten och den relativa betydelsen av de enskilda granskarnas åsikter. Prövningen av förevarande mål nedan tjänar till att belysa dessa punkter.

47. Utöver ovanstående noterar ombudsmannen att kommissionen, för att hantera det mycket stora antalet begäranden om prövning, i ett tidigt skede antog en enhetlig metod för att hantera sådana begäranden. I synnerhet kontrollerade prövningskommittén huruvida de ursprungliga granskare som bedömde förslaget i fråga hade lämplig vetenskaplig expertis, och om så var fallet avtog den begäran om prövning (inklusive klagandens). Ett sådant tydligt och konsekvent tillvägagångssätt är i princip god förvaltning, eftersom det ökar insynen i förfarandet och minskar risken för godtycke. Mer detaljerade instruktioner skulle dock med fördel ha kunnat åtfölja denna positiva aspekt av handläggningen av framställningar. Prövningen av förevarande mål nedan tjänar också till att illustrera denna omständighet.

48. När det gäller omständigheterna i detta ärende erinrar ombudsmannen om att klaganden

särskilt ansåg att prövningskommittén inte på ett korrekt sätt hade behandlat hans argument att granskare 3 gjorde fel genom att tillämpa ett kriterium i förhållande till den erfarenhet som de sökande *redan* hade som gruppleddare.

49. Kommissionen påpekade med rätta i sitt yttrande att prövningskommittén inte kunde (på nytt) bedöma panelernas och de enskilda granskarnas vetenskapliga yttranden. Ombudsmannen noterar att denna typ av begränsning är helt vanlig i överklagande- och omprövningssammanhang och inte på något sätt är specifik för ansökningar som rör vetenskapliga frågor. I andra sammanhang – t.ex. vid rekrytering eller utvärdering av andra typer av ansökningar – tillämpas mycket likartade ”prövningsnormer” för att respektera de ”omfattande skönsmässiga befogenheterna” för de ursprungliga bedömarna i fråga. I sådana sammanhang är det av uppenbara skäl särskilt viktigt att säkerställa full överensstämmelse med förfaranderegler. Om sakfrågan inte på ett meningsfullt sätt kan granskas som sådan uppmanas kontrollorganet (oavsett om det är administrativt eller externt, som i fallet med en ombudsman eller en domstol) underförstått att ägna särskild uppmärksamhet åt de processuella aspekterna av ärendet.

50. I det aktuella fallet hävdade klaganden att när det gäller *huvudutredarens potential* att vara gruppleddare uppgav granskare 3 att det *inte är klart att han i detta skede har förvärvat alla färdigheter som krävs för att vara ledare i ett krävande projekt*. Klaganden noterade att det i EFR:s vägledning för sökande anges att syftet med EFR:s system för startbidrag för oberoende forskning är att ge tillräckligt stöd till forskare i det skede då de avser att inrätta ... sin första oberoende forskargrupp. Klaganden noterade också att det i EFR:s vägledning för sökande anges att ”forskare som ansöker om EFR:s startbidrag måste kunna visa sin potential att bli oberoende forskningsledare”. Klaganden drog därför slutsatsen att det inte krävdes att sökanden *redan hade* förvärvat de färdigheter som krävs för att vara ledare för att vara stödberättigad. Klaganden noterade också att det i EFR:s vägledning för sökande anges att huvudforskaren *för att vara berättigad till bidrag måste befinna sig i det skede där han eller hon etablerar oberoende (dvs. börjar ... sin första forskargrupp ...)*.

51. Klaganden noterade också att EFR:s bidragssystem för avancerade forskare syftar till att ge stöd till ”forskningsprojekt som genomförs av ledande utredare” och kompletterar EFR:s startbidragssystem genom att rikta in sig på forskare som *redan har etablerat sig som oberoende forskningsledare ...* Klaganden drog slutsatsen att en sökande som redan har förvärvat alla nödvändiga färdigheter för att vara ledare (såsom anges i granskarens rapport 3) bör ansöka om EFR:s bidragssystem för avancerade forskare i stället för EFR:s startbidragssystem.

52. Ombudsmannen anser att, bortsett från frågan om huruvida klagandens ovanstående argument var korrekta eller inte, var de tillräckligt tydliga och rimliga för att motivera ett specifikt och konkret svar. Klaganden illustrerade särskilt på ett övertygande sätt att han tog upp en *procedurfråga*, nämligen en som rörde själva tillämpligheten av ett villkor. Prövningskommittén har emellertid endast svarat att

När det gäller synpunkterna från granskare 3 konstaterar omprövningskommittén att det inte har

förekommit något sakfel och att en individuell omprövning som skiljer sig från andra granskningar av samma förslag inte automatiskt kan anses vara orättvis. och

"Reviewer 3 visar en bedömning som är legitim ur vetenskaplig synvinkel."

53. I inget av dessa uttalanden tog prövningskommittén särskilt upp klagandens ovannämnda klagomål. Det första uttalandet, om det alls var relevant, kunde bara tolkas som att det var ett "faktum" att klaganden (redan) inte hade den kompetens som krävdes för att leda ett krävande projekt. Den innehöll inte heller några synpunkter på frågan om huruvida sådana (befintliga) färdigheter formellt krävdes. Det andra påståendet, om det alls är relevant, tyder på att frågan om klagandens (befintliga) färdigheter att leda ett krävande projekt var en fråga om (natur)vetenskap. Inte heller i detta uttalande framfördes några synpunkter på frågan om huruvida en sådan kapacitet formellt krävdes.

54. Ingen av dessa påståenden var tillräckligt relevanta för, eller tillräckligt behandlade, den ovannämnda och till synes giltiga punkt som klaganden tog upp. Rättegångskommittén kan därför inte sägas ha behandlat denna fråga på ett korrekt sätt.

55. Klagandens argument förefaller dessutom ha ett betydande materiellt värde. Resultaten av utvärderingen stöder en sådan bedömning. Av fyra granskare var granskare 3 verkligen den enda som hänvisade till en förmodad brist på "förvärvade " " färdigheter " för att vara " *en ledare i ett krävande projekt* ". Granskare 2 lämnade inga synpunkter på detta alls, och granskare 1 och granskare 4 hänvisade till klagandens goda publikationsregister och drog slutsatsen att han "har *en betydande potential*". Som klaganden hävdade verkade det inte krävas "förvärvade färdigheter" för att leda ett krävande projekt på grund av den aktuella ansökningsomgångens karaktär. "Färdigheter" är något mycket konkret. Det går utöver begreppet "potentiell" eller "kapacitet" och antyder i huvudsak att den berörda personen redan har visat en konkret förmåga att utföra ett visst arbete.

56. Kommissionens användbara och uppriktiga yttrande i denna undersökning innehåller indikationer på varför ovannämnda förbiseende eller fel inträffade. Som tidigare påpekats ledde det stora antalet begäranden om prövning till att kommissionen antog en metod som innebar att alla typer av meningsskiljaktigheter med panelerna och deras granskare skulle klassificeras som meningsskiljaktigheter om den "vetenskapliga domen" eller "fakta", vilket uppenbarligen i första hand innebär grova fel som att bedöma fel ansökan. Detta tillvägagångssätt förefaller ha varit alltför pragmatiskt av effektivitetsskäl, genom att inte ta vederbörlig hänsyn till förfarandefel som normalt granskas i sådana förfaranden, till exempel den eventuellt felaktiga tillämpningen av kriterier.

57. Kommissionen påpekade att den slutliga bedömningen, trots synpunkterna från en granskare, gjordes på kollektiv basis. Detta är formellt sett korrekt. Det är dock självklart att en panel inte bör grunda sig på bedömningar av granskare som verkar ha tillämpat fel villkor i sina bedömningar eller begått andra förfarandefel. Detta är vad prövningskommittén borde ha utrett i förevarande mål. Det konkreta resultatet av en sådan undersökning borde ha nämnts i beslutet om klagandens begäran om prövning.

58. I den andra delen av klagandens andra påstående angavs att granskare 3 tillämpade strängare normer för det *föreslagna forskningsprojektets "kvalitet" och "metod"* än de som anges i ansökningsomgången och EFR:s vägledning för sökande. Enligt klaganden gjorde granskare 3 detta, särskilt när han hänvisade till klagandens projekt som inte tillräckligt exakt *och väldefinierat*, trots att de sökande endast behövde lämna en kort *beskrivning* av de vetenskapliga och tekniska aspekterna av projektförslaget.

59. Ombudsmannens slutsatser om den första delen av påståendet gäller även denna del. Att presentera ett "*väldefinierat*" projekt med hjälp av en "*kort beskrivning*" verkar i själva verket vara en motsägelse i termer. Rättegångskommittén borde ha noterat detta och identifierat det som ett klagomål om ett förfarandefel (som måste åtgärdas) och inte ett ifrågasättande av "*vetenskaplig dom*" eller felaktiga fakta.

60. Mot bakgrund av ovanstående slutsatser om båda delarna av påståendet drar ombudsmannen slutsatsen att prövningskommittén felaktigt avstod från att undersöka och ta itu med frågan om felaktig tillämpning av kriterier eller tillämpning av irrelevanta kriterier. Detta var ett fall av administrativa missförhållanden. Ombudsmannen kommer att göra en motsvarande kritisk anmärkning nedan. Den kritiska anmärkningen följs av en relaterad ytterligare anmärkning.

61. När det gäller de möjliga konsekvenserna av ombudsmannens slutsatser ovan erinras det om att slutsatserna om klagandens ansökan, såsom kommissionen betonat, drogs gemensamt av den berörda panelen. Formellt sett, Granskare 3 inte besluta om resultatet av processen som sådan. Inom ramen för de regler och den information som ombudsmannen för närvarande har tillgång till är det därför inte möjligt att dra slutsatsen att panelens kollektiva beslut uppenbart var behäftat med ett förfarandefel som krävde att EFR skulle ompröva ansökan i fråga.

C. Slutsatser

På grundval av sin undersökning av detta klagomål avslutar ombudsmannen det med följande kritiska anmärkning:

Rättegångskommittén avstod felaktigt från att ta upp frågan om felaktig tillämpning av kriterier eller tillämpning av irrelevanta kriterier när den besvarade klagandens överklagande. Detta var ett fall av administrativa missförhållanden.

Klaganden och Europeiska kommissionen kommer att underrättas om detta beslut.

Ytterligare anmärkningar

Ombudsmannen noterar och välkomnar kommissionens framgång med att hantera ett mycket stort antal forskningsansökningar på ett övergripande lämpligt sätt och i rätt tid. Han noterar också att förfarandena, genom att ge sökande tillgång till de oberoende granskarnas individuella bedömningar, fastställer en viktig ny standard för insyn i EU:s ansökningsomgångar.

När det gäller hans slutsatser om det andra påståendet i detta ärende skulle ombudsmannen vara tacksam för att få information om de instruktioner eller riktlinjer som nu ges till oberoende granskare och prövningskommittén om hur de ska utföra sina respektive bedömningar och granskningar av ansökningar.

P. Nikiforos Diamandouros (författare)

Utfärdat i Strasbourg den 16 december 2010

[1] Denna anmärkning hänför sig till klagandens synpunkter som nämns i punkt 25 ovan.

[2] E-postmeddelande av den 19 mars 2008 från klaganden till ombudsmannen.

[3]

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=SPEECH/10/194&format=HTML&aged=0&language=EN>
[Länk]

http://ec.europa.eu/research/fp7/pdf/communication_on_simplification_2010_en.pdf [Länk]